

Lovforslagets §§ 1-4 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om økonomisk samordning [af Stetter m. fl.].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 72) findes i tidenden sp. 2388, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 359).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Niels Westerby* og *Diderichsen*:

1) I nr. 1 ændres „23 medlemmer“ til: „32 medlemmer“.

2) Nr. 2 affattes således:
 „2. § 2, stk. 3, 3. punktum, affattes således:
 „27 medlemmer udnævnes efter indstilling:
 1 af finansministeren, 1 af Danmarks Nationalbank, 2 af Dansk Arbejdsgiverforening, 1 af Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, 1 af Danmarks Rederiforening, 4 af Landsorganisationen i Danmark De samvirkende Fagforbund, heraf 1 repræsentant for lønmodtagerne på landbrugsområdet og 1 repræsentant for funktionærer og tjenestemænd, 1 af Industrirådet, 1 af Håndværksrådet, 1 af Landbrugsrådet, 1 af De samvirkende danske Husmandsforeninger, 1 af De samvirkende danske Andelselskaber (Andelsudvalget), 1 af Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening, 1 af Grosserer-Societetets Komité, 1 af Provinshandelskammeret, 1 af Den danske Handelstands Fællesrepræsen-

tation, 1 af Butikshandelens Fællesråd, 1 af Forbrugerrådet, 1 af Danske Bankers Fællesrepræsentation, 1 af Danmarks Sparekasseforening, 1 af Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer, 1 af Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger, 1 af Akademikernes Samarbejdsudvalg og 1 af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.“

Bemærkninger.

De i ændringsforslaget nævnte organisationer repræsenterer væsentlige erhvervsinteresser og bør derfor være repræsenteret i det økonomiske råd. Forslagsstillerne skønner ikke, at den foreslåede udvidelse af rådets medlemstal betyder nogen ulempe, da medlemmerne væsentligst har til opgave at fremkomme med synspunkter, der kan danne grundlag for formandskabets redegørelser til regeringen.

Lovforslagets tekst, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ib Thyregod: Det lovforslag, som blev fremsat af venstre og det konservative folkeparti, angik spørgsmålet, om Butikshandelens Fællesråd kunne blive repræsenteret i det økonomiske råd. Under udvalgsbehandlingen modtog vi henvendelser fra en række forskellige organisationer. Disse organisationer er nævnt i udvalgsbetænkningen, og det fremgår endvidere af betænkningen, at de i udvalget repræsenterede partier er enedes om at gennemføre den af forslagsstillerne foreslåede ændring, hvorefter Butikshandelens Fællesråd bliver medlem af det økonomiske råd, og at tillige Forbrugerrådet bliver medlem af dette råd.

Som det fremgår af udvalgsbetænkningen, har venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget ønsket, at den kreds af organisationer, der var repræsenteret i det økonomiske råd, blev udvidet med en række af eller enkelte af de organisationer,

[Ib Thyregod.]

som har henvendt sig til udvalget. Jeg tænker bl. a. på Danmarks Rederiforening, fiskeriorganisationerne og andre af de organisationer, som er nævnt i udvalgsbetænkningen. Der har desværre ikke været politisk mulighed for at få dette gennemført under udvalgsbehandlingen. Vi har modtaget deputationer og henvendelser, og vi har diskuteret disse spørgsmål, men nogen politisk mulighed for at komme videre har der ikke været, og vi har derfor indgået det forlig, som fremgår af udvalgsbetænkningen. Men vi har fundet det rigtigt her ved anden behandling at gøre opmærksom på, at vi senere vil rejse spørgsmålet om udvidelse af det økonomiske råd med repræsentanter for yderligere organisationer.

Vi beklager derfor, at der nu uden for udvalgsbetænkningen stilles ændringsforslag, som går ud på, at samtlige de organisationer, som har henvendt sig til udvalget, skal repræsenteres i det økonomiske råd. Som sagen ligger, kan sådanne ændringsforslag kun betragtes som en demonstration. Vi beklager det ud fra det synspunkt, at man nødvendig skulle låse folketinget fast ved en afstemning om dette spørgsmål, hvis der senere er mulighed for, som vi ønsker det, at få forskellige af disse organisationer med. Efter det forlig, der er indgået, må vi naturligvis stemme for lovforslaget til sin tid; men jeg må anbefale, at man undlader at stemme for disse ændringsforslag.

Som sagt beklager vi, at det ikke har været muligt at komme videre under udvalgsbehandlingen vedrørende dette spørgsmål. Vi mener, at forskellige af disse organisationer burde have mulighed for at være med i det økonomiske råd. Jeg vil dog gerne i den forbindelse nævne, at mit parti jo i sin tid var imod det økonomiske råds oprettelse ud fra principielle betæneligheder, og disse principielle betæneligheder har vi stadig væk. Men når det økonomiske råd nu engang fungerer sådan, som det gør i øjeblikket, må det være naturligt, at den debat, der foregår i det økonomiske råd, får så bredt et sigte som muligt, og at diskussionen foregår mellem de organisationer, som har interesser i disse spørgsmål, væsentligst erhvervsinteresser, og det gælder også andre organisationer end dem, der er medlemmer af det nuværende økonomiske råd.

Som sagt skal jeg anbefale, at man undlader at stemme for liberalt centrum's ændringsforslag, men stemmer for ministerens ændringsforslag og for lovforslaget, når det kommer til tredje behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter):

Hensigten med vort forslag til ændring af loven om at give Butikshandelens Fællesråd en fast plads i det økonomiske råd var naturligvis, at rådet fik den mest hensigtsmæssige sammensætning. Som det fremgår af betænkningen, har vort parti udtalt, at vi gerne havde medvirket til en yderligere udvidelse med det formål at imødekomme senere fremsatte ønsker om medlemskab af rådet, og vi har derfor naturligvis en vis sympati for de ændringsforslag, som er stillet af de herrer Niels Westerby og Diderichsen. Den voldsomme udvidelse, der her er tale om, vil efter vor opfattelse imidlertid medføre, at der kan rejses spørgsmål om, at mange flere institutioner og organisationer eventuelt kunne komme med, og for det andet vil den medføre, at det vil give nogle ulemper, da der jo er tale om en udvidelse på 25 pct. Vi kan derfor af de grunde, som hr. Ib Thyregod nævnte, ikke anbefale ændringsforslagene; vi kan ikke medvirke til dem, men må anbefale at undlade at stemme.

Poul Dalsager: Det er socialdemokratiets opfattelse, at det økonomiske råds arbejde vil foregå på den bedste måde, såfremt man tilstræber, at antallet af medlemmer i rådet ikke bliver for omfattende. Vi kan anbefale at stemme for de af økonomiministeren stillede ændringsforslag, hvorved antallet af medlemmer i rådet udvides med 2, idet man foruden Butikshandelens Fællesråd lader Forbrugerrådet blive repræsenteret i det økonomiske råd. Herved er der opnået en afbalancering af synspunkterne, som vi kan gå med til. Jeg må også af den grund anbefale at stemme imod de af de ærede medlemmer hr. Niels Westerby og hr. Diderichsen stillede ændringsforslag ud fra den betragtning, at en så stor udvidelse af antallet af medlemmer i rådet vil medvirke til at gøre arbejdsvilkårene for det økonomiske råd ringere, end de er i øjeblikket.

Baunsgaard: Som jeg på det radikale venstres vegne gav udtryk for ved første

[Baunsgaard.]

behandling af det fremsatte lovforslag, kan det radikale venstre tilslutte sig tanken om at udvide det økonomiske råd med en repræsentant for Butikshandelens Fællesråd, ligesom vi efter de stedfundne udvalgsdrøftelser kan tilslutte os udvidelsen med en repræsentant for Forbrugerrådet. Jeg skal derfor anbefale, at det høje ting stemmer for den indstilling, der er kommet fra udvalget.

Derimod må jeg anbefale det høje ting at stemme imod det af de ærede medlemmer hr. Niels Westerby og hr. Diderichsen stillede ændringsforslag. Væsentlige grunde taler imod en så kraftig udvidelse, og jeg tror, at udvalgsmedlemmerne ikke mindst er blevet påvirket af, at man fra formandskabets side har udtalt betænkeligheder over for en kraftig udvidelse.

Må jeg føje til, at den begrundelse, som de ærede medlemmer giver i bemærkningerne til deres ændringsforslag, i sig selv synes at dokumentere overflødheden af de stillede ændringsforslag, idet man siger, at det væsentligst er stillet for at tilvejebringe mulighed for, at de organisationer, hvormed rådet foreslås udvidet, skulle kunne fremføre synspunkter over for formandskabet. En sådan adgang har de i forvejen, og den begrundelse, man her angiver, er altså i bedste fald overflødig.

Poul Dam: Vi mener egentlig, at det økonomiske råd er stort nok allerede, men da der nu i øvrigt kunne opnås enighed i udvalget om en udvidelse med repræsentanter for Butikshandelens Fællesråd og Forbrugerrådet, forekom sagen os ikke stor nok til, at vi fra vor side skulle ulejlige folketinget med et særstandpunkt. Vi kan altså gå med til denne udvidelse.

Derimod forekommer de ændringsforslag, som er stillet af hr. Niels Westerby og hr. Diderichsen, og som jo nærmest er en opremsning af fagbogens liste over organisationer, os at være så langt ud over det rimelige, at vi må stemme imod dem.

Rimstad: Ved første behandling af dette lovforslag sagde jeg, at mit parti, som i sin tid havde stemt imod oprettelsen af det økonomiske råd, stadig var af den ansku-

else, at der her kunne blive tale om en forflygtigelse af ansvaret for den førte politik, og at vi derfor sådan set ikke havde ændret vort synspunkt med hensyn til betimeligheden af rådet. Naturligvis gælder det dog, hvis man skal have noget ud af det, om, at rådets arbejde bliver så effektivt som muligt og dets sammensætning så rigtig som muligt, og vi kan derfor anbefale at stemme for den af forslagsstillerne foreslåede udvidelse af rådet med en repræsentant fra Butikshandelens Fællesråd. Hvis det politisk ikke er muligt at gennemføre en sådan repræsentation alene, men at man skal tage en repræsentant med fra Forbrugerrådet, kan vi acceptere dette, selv om vi også ved første behandling fremførte, at samtlige medlemmer af det økonomiske råd efter vor mening var forbrugere, og at rådet derfor ikke havde behov for en speciel forbrugerrepræsentation.

Vi kan derimod ikke anbefale tinget at stemme for de af liberalt centrum stillede ændringsforslag, hvorefter rådet skal udvides med samtlige de supplikanter til en plads i rådet, som har været fremme i denne forbindelse. Vi kan godt se, at der for de politiske partier har været en fristelse til at foreslå, at så mange som muligt skal være repræsenteret, og vi er tilfreds med, at der kun er et enkelt parti, der er faldet for denne fristelse, som vi ikke anser for at have nogen saglig baggrund.

Det begrundes jo med, at forslagsstillerne ikke skønner, at den foreslåede udvidelse af rådets medlemstal betyder nogen ulempe. Her er vi ikke enige; vi mener, at praksis har vist, at et råds- eller et udvalgsarbejde forløber effektivt og godt, så snart det drejer sig om en personkreds på en snes mennesker; hvis det skal udvides med 50 pct. eller måske mere, bliver vi noget betænkelige. Vi er ikke af den anskuelse, at rådets udvidelse dermed er afsluttet; der kan godt fremkomme synspunkter, der gør det rigtigt at udvide med yderligere nogle organisationer, men det synes vi bør overvejes omhyggeligt fra gang til gang, netop for at det ikke skal gå ud over effektiviteten. Vi finder ikke, at liberalt centrums ændringsforslag giver udtryk for en sådan omhyggelig vurdering, og vi vil derfor anbefale, at man stemmer imod.

Niels Westerby: På baggrund af udvalgsforhandlingen har økonomiministeren stillet 2 ændringsforslag, hvorefter Butikshandelens Fællesråd og Forbrugerrådet skal repræsenteres i det økonomiske råd. Disse ændringsforslag kan liberalt centrum tiltræde, da det må findes rimeligt, at begge disse organisationer er repræsenteret i rådet.

Liberalt centrum har stillet ændringsforslag her ved anden behandling, som går ud på, at en række organisationer bliver repræsenteret i det økonomiske råd. Alle de organisationer, som liberalt centrum har foreslået repræsenteret, repræsenterer væsentlige erhvervsinteresser, og det må være af betydning for det økonomiske råd og navnlig rådets formandskab, at alle væsentlige erhvervsinteresser kan komme til orde i rådet, således at formandskabet kan afgive sine redegørelser og indstillinger på det bedst belyste grundlag. Jeg vil gerne om de enkelte organisationer sige et par bemærkninger.

Det må være rigtigt, at landbrugets arbejdsgiverforeninger er repræsenteret, når andre erhvervsarbejdsgiverforeninger er repræsenteret.

Det må være rigtigt, at Danmarks Rederiforening, som repræsenterer et erhverv, der indbringer meget store valutabeløb, og som har andre væsentlige erhvervsinteresser, også bliver repræsenteret og hørt i rådet.

Det må være rigtigt, at fiskerierhvervet er repræsenteret; også dette betyder meget.

Jeg kan ikke begribe, at man vil nøjes med at lade en direkte repræsentation finde sted for detailhandelen, medens denne direkte repræsentation ikke også gælder for engroshandelen. Derfor bør denne også være repræsenteret.

Det forekommer mig ejendommeligt, når Danske Bankers Fællesrepræsentation er repræsenteret, at man så ikke også lader Danmarks Sparekasseforening være repræsenteret. Navnlig sparekasseforeningen og sparekasserne her i landet har gjort væsentlige fremskridt i de senere år og må siges at repræsentere en væsentlig erhvervsinteresse.

På samme måde med hensyn til Akademikernes Samarbejdsudvalg. Det er en stor organisation med mange medlemmer, der både omfatter lønmodtagere og folk inden for de liberale erhverv, og det er en

organisation, som har stigende betydning, og det må være af interesse for formandskabet og for rådets medlemmer at høre også dens synspunkter.

Jeg vil altså gerne slå fast, at alle de organisationer, som er nævnt i det ændringsforslag, som liberalt centrum har stillet under nr. 2, repræsenterer væsentlige erhvervsinteresser, og der er lige så gode argumenter for at lade disse organisationer være repræsenteret som dem, der er der i forvejen.

Der næst: det er uhyre væsentligt, at formandskabet får adgang til at høre alle synspunkter, at sagen bliver belyst fra alle sider, at man, når detailhandelen er til stede, så også hører, hvad engroshandelen mener, før man afgiver indstilling. Jo flere gange stenen bliver vendt, jo bedre; jo mere sagen bliver belyst, jo bedre. Det er det, der er det afgørende for rådet, at alle synspunkter kan komme frem, således at formandskabet ikke er uvidende om noget synspunkt i nogen større erhvervsorganisation, før den afgiver sine redegørelser og sin indstilling. Det tror jeg man må slå fast.

Jeg ved godt, at man, dengang man gennemførte loven om det økonomiske råd, lagde meget stor vægt på, at rådet ikke blev for stort. Men er der nu grund til at lægge så stor vægt på det? Det økonomiske råds medlemmer skal jo ikke træffe beslutninger; det er, om jeg så må sige, et debatforum, hvor de enkelte organisationer kan komme med deres synspunkter og få dem prøvet over for andre organisationer med modstående synspunkter, og hvor så formandskabet ud af alt dette kan drage konklusioner. Jeg kan ikke se, at det er afgørende, om der er 20 eller 30 medlemmer, eller, for at sige det helt præcis, om der er 23 eller 32 eller 35 medlemmer; det afgørende er, at alle synspunkter kan komme til orde, således at formandskabet har et virkeligt grundlag at afgive sin indstilling og redegørelse på.

Jeg må derfor fastholde, at synspunktet, at det skal være et lille råd, at det ikke må have for mange medlemmer, ikke har nogen betydning, da rådet ikke skal træffe beslutninger, ikke skal være et udførende organ eller et eksekutivt organ, men et organ, der skal skaffe oplysninger til formandskabet. Jeg kan slet ikke forstå den betragtning,

[Niels Westerby.]

som det ærede medlem hr. Baunsgaard var inde på, at de forskellige organisationer allerede nu har adgang til at komme med deres synspunkter over for rådet. Ja, naturligvis kan de henvende sig til rådet og komme med deres synspunkter, det ved vi jo; men ét er at kunne gøre det på denne, om jeg så må sige, improviserede måde, noget andet at have en regelbundet adgang eller ret til at komme med sine synspunkter. Noget andet er at være til stede end at være udenfor: når andre, modstående organisationer kommer med synspunkter, man ikke er enig i, at man da kan svare på dem, og at disse organisationer igen får lejlighed til at svare på disse synspunkter. Man kan ikke sammenligne en udenforståendes adgang til at henvende sig til det økonomiske råd med dette at være medlem af det økonomiske råd og have adgang til dér at komme med sine synspunkter.

Jeg vil derfor anbefale, så stærkt jeg kan, de ændringsforslag, der er stillet af liberalt centrum, til vedtagelse, og jeg vil specielt sige til det konservative folkeparti og venstre, at de har jo i betænkningen udtalt, at de senere vil vende tilbage til sagen, og dér kan jeg måske føje til, at det kan de to partier jo få lejlighed til om ganske få minutter, når afstemningen finder sted.

Må jeg til sidst sige om selve udvalgsbetænkningen, at jeg ville finde det rigtigt, at der var begrundelser i den. Man kan ikke blive særlig oplyst af at læse denne udvalgsbetænkning; der står kun, at der er stillet 2 ændringsforslag af økonomiministeren, og dem er man blevet enig om. Jeg synes, at man navnlig over for offentligheden, men også over for de to partier i det høje ting, der ikke er repræsenteret i udvalgene, burde komme ind på den praksis at give en begrundelse for sine afslag. Jeg kan godt sige, at inden vi stillede ændringsforslag, henvendte vi os til folketingssekretariatet for at få at vide, hvad der var udvalgets begrundelse; det var ikke muligt at få det oplyst. Det er ikke arbejdsvilkår at give partier, der ikke er medlemmer af udvalgene. Jeg vil derfor gerne slå til lyd for, at man, når man tager en stilling, ikke bare meddeler

lakonisk i udvalgsbetænkningen, at man har taget denne stilling, men giver en begrundelse, således at offentligheden kan vide besked om, hvad der var begrundelsen, og de partier, der ikke er medlemmer af udvalgene, kan vide det. Jeg er selvfølgelig klar over, at hensynet ved lovforslagets fremkomst i sin tid var, at rådet ikke skulle blive for stort, men det synspunkt tillægger liberalt centrum ikke afgørende vægt; det afgørende må være, at alle synspunkter kan komme frem, så formandskabet virkeligt har et grundlag at afgive sine indstillinger og redegørelser på.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Jeg takker alle udvalgets medlemmer, fordi de har kunnet tiltræde mine ændringsforslag.

Jeg vil gerne til hr. Niels Westerby sige, at dengang lovforslaget var til første behandling, gav jeg regeringens begrundelse for, at man ikke burde udvide rådet med mere end højst 2 medlemmer, og jeg fastslog også, at det var rimeligt, at forbrugerne blev repræsenteret, når detailhandelen skulle repræsenteres. Der er jo i lovens § 2, stk. 4, hjemmel for formandskabet til at hidkalde repræsentanter fra andre organisationer og i øvrigt også fra andre ministerier end dem, der efter loven er repræsenteret konstant i rådet, og det ville dog være rimeligt, synes jeg, at rådet nu fik mulighed for i sin anden beskikkelsesperiode at gøre nogle erfaringer, at finde ud af, hvilke organisationer og hvilke ministerier ud over dem, der nu er fast repræsenteret i rådet, man sædvanemæssigt kommer til at indkalde. Hvis det så viser sig, at nogle af de organisationer, som har fremsat ønske om at blive permanent repræsenteret, ofte indkaldes, fordi formandskabet finder det praktisk og naturligt, ja, så vil det også være rimeligt at revidere loven ved en tredje beskikkelsesperiode. Jeg vil altså foreslå, at man afviser de ændringsforslag, de herrer Niels Westerby og Diderichsen har stillet.

Niels Westerby: Jeg ved ikke, om jeg ganske kort må sige til den højtærede økonomiminister, at det jo ikke er et spørgsmål om, hvorvidt formandskabet finder ud af, at der kan være grund til at høre disse organisationer. Det kan godt

[Niels Westerby.]

være, at disse organisationer har gedigne synspunkter og standpunkter, som formandskabet slet ikke kender noget til, og så har det sin betydning, at disse organisationer har en selvstændig ret til at møde op i rådet og gøre dem gældende også i tilfælde, hvor formandskabet ikke finder at der er grund til det.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Hr. Niels Westerby argumenterede jo selv i sin indledning for, at formandskabet skulle have mulighed for at få sagen så alsidigt belyst som muligt, og når formandskabet nu selv skønner, at det er praktisk at have det antal medlemmer, det har, og det selv kan indkalde dem, det yderligere ønsker at høre, så finder jeg, at det må være rimeligt og rigtigt.

Det er i øvrigt også bemærkelsesværdigt, at hr. Niels Westerby begrænser det antal organisationer, som formandskabet kunne have interesse af at høre ud over dem, der er indkaldt, til lige netop det tilfældige udsnit, der selv har meddelt, at de gerne vil høres. Hvis man sendte en åben meddelelse ud til samtlige organisationer: hvem af jer vil gerne repræsenteres? kunne det være, at der var langt flere, der ville, og hvor skulle vi så standse? Jeg synes, at det, man er standset ved, er rimeligt og velovervejet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af *Niels Westerby* og *Diderichsen* (se sp. 4717)

forkastedes med 54 stemmer mod 2; 36 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen af *Niels Westerby* og *Diderichsen* (se sp. 4717) betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 i betænkningen og lovforslagets tekst, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1963-64.

(Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til folketingsbeslutning (nr. XX) findes i tillæg B. sp. 321).

Sagen sattes til forhandling.

Dupont: Udvalget har efter bedste evne søgt at leve op til de bestræbelser, redaktør H. Larsen (Bjerre) i sin tid udfoldede for at bringe regnskabsafslutningerne for de foregående finansår frem til afgørelse ret hurtigt efter fremkomsten af statsrevisorernes hovedbetænkning og tillægsbetænkning.

Når statsregnskabet for 1963-64 først foreligger til godkendelse nu, skyldes det, at udvalget først fik tillægsbetænkningen fra statsrevisorerne henimod sidste folketingsårs afslutning. En divergens i opfattelsen af revisionsdepartementernes beføjelser har yderligere bevirket, at der skulle stilles nogle spørgsmål til finansministeren.

Det kan i øvrigt nævnes, at den nys vedtagne ændring, hvorefter afgivelsen af statsrevisorernes betænkning udsættes med 2 måneder, simpelt hen vil betyde, at statsregnskaberne først vil kunne vær klar til godkendelse ca. 1½ år efter deres afslutning. Udvalget beklager egentlig, at aktualiteten på denne måde går af behandlingen af statsregnskabet, så meget mere som stoffet jo for ca. 1 år siden har været genstand for så vel saglig som usaglig behandling i pressen.

Udvalget beklager ikke, at statsrevisorernes betænkning er genstand for diskussion og omtale, men der må advares imod, at denne kritik bliver usaglig og uretfærdig,